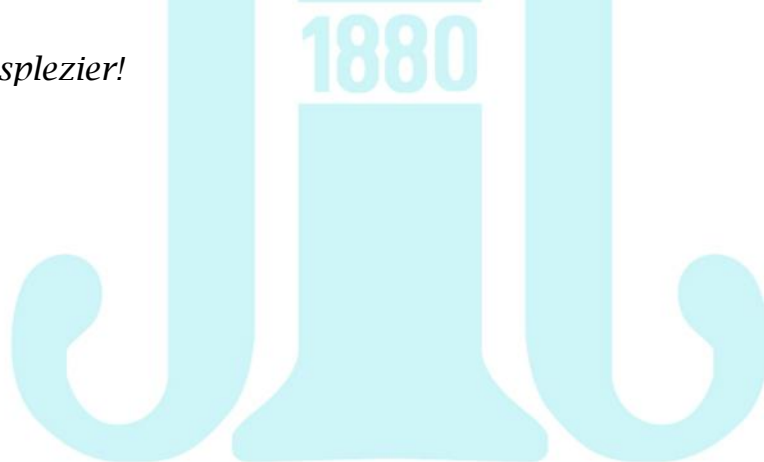

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ROBERT EN BERTRAM

Een wit-zwart musical in drie bedrijven

1880
door

Romain Deconinck

Ingekort door Yvonne Verschueren

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2775

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **VIJFTIEN** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROBERT EN BERTRAM* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Erven Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(8 dames – 10 heren)

ROBERT
 BERTRAM
 POELE
 TROEZE, agent van politie
 POT, agent van politie
 MANSE, volkswrouw
 KAMIEL, haar man
 ROCKY
 TREEZE, volkswrouw
 FRANCOIS JARDIN
 RITA, zijn verloofde
 NICK, zoon van François
 ANDREA, vrouw van Rocky
 COMMISSARIS
 MEID
 JULIE, hippiemeisje
 HIPPIEMEISJE
 HIPPIEJONGEN

1880

DECOR

EERSTE BEDRIJF :

Eerste tafereel : Rechts voorplan staat het hek van de gevangenis, voorzien van 'n deur of poort. In het eerste bedrijf en ook in het derde blijft dit hek staan, zelfs in de andere tafereelen als symbool voor het ganse gebeuren van “Robert en Bertram 1970”.

Tweede tafereel : Het decor stelt abstract een straat voor. In het midden in de fond staat een trapje van een paar treden.

Vierde tafereel : Hippiclub ‘Peace’. Modern decor. In het midden trappen. Rechts 'n jukebox. Links en rechts voorplan tafeltjes met stoeltjes. Er hangt 'n rook van sigaretten.

Zesde tafereel : Het rechtse gedeelte van het toneel is een grote cel met langs voren aan de zijkant een deur. Vooraan in het midden staat een bank en links voorplan 'n kleine schrijftafel met stoel.

TWEEDE BEDRIJF :

Speelt ten huize van François Jardin. Een modern decor. In het midden trap naar algemene opkomst. Links en rechts voorplan grote moderne clubzetels.

Links in de fond een pick-up en rechts een tafeltje met een huisbel op. Verdere meubilering en aankleding naar eigen inzicht.

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Ik zou graag deze actuele satire betitelen als een wit-zwart musical. Niet dat wit-zwart iets te maken heeft met een voetbalploeg, met de kleuren van de stad Gent of noem maar op. Maar omdat het de twee enige kleuren zijn met de grootste tegenstelling. Zwart : het duister, de licht opslorpende kleur en wit : het licht, de lichtweerkaatsende kleur. Het is ook in de combinatie van wit-zwart dat we alle kleuren, in al hun verscheidenheid, kunnen nabootsen. Denken we maar aan pentekeningen, houtskool tekeningen en zoveel andere wit-zwart werken ; daar is en was mijn idee van wit-zwart het volgende: alle kostuums, zowel mannelijke als vrouwelijke, alle decors evenals de meubilering moeten over wit-zwart tegenstellingen beschikken. Deze combinatie kan, naar mijn bescheiden mening, in de finale “De Vrede” zijn ware betekenis krijgen. Daar we wit beschouwen als liefde, licht en vrede en zwart als duisternis en oorlog.

E E R S T E B E D R I J F

Ouverture: Sunshine in Hamburg.

EERSTE TAFEREEL: Aan de poort van de gevangenis

(Het doek (wit-zwart) is dicht. Bij het opgaan van het doek wordt de ouverture onmiddellijk gevolgd door de korte muziekonderlijning “Bonnie and Clyde” van het orkest gebr. Mertens.)

1^e toneel : Robert en Troeze.

(Troeze op van voorplan rechts uit de gevangenis, gevolgd van Robert. Tijdens de muziekonderlijning opent Troeze de poort van de gevangenis en laat Robert buiten die, voorbij Troeze, naar midden komt. Na de muziekonderlijning:)

ROBERT : *(Met een gelapt kostuum is hij het type van de kleine vagebond of landloper. Zo iemand die we ’t best in Parijs onder de bruggen zien slapen. Hij heeft een speciale manier om sleepvoetend te marcheren. Hij is om en bij de 50 jaar. Het is een klein diefje die meer stelt uit armoe en honger, dan uit lust om rijk en gemakkelijk te leven. Van de twee figuren (Robert en Bertram) is hij de ‘geleerde’. Hij kijkt even rond en zegt dan treurig gelaten.)* Voila Troeze, daarmee sta ‘k weer op straat.

TROEZE : *(Het type van een kleine komische agent. Evenals Robert ook treurig.)* Ja Robert, na 6 gezellige maanden dade in ’t prison gezeten hebt.

ROBERT : *(nadenkend naar zijn buik kijkend)* Zes maanden! ’t Is verdomd elke keer da’k in ’t prison gezeten heb, kom ‘k buiten en ben ‘k verdikt!

TROEZE : Hoe zoude gij willen Robert? In ’t prison hedde op uur en tijd eten, drinken en slapen.

ROBERT : Ja, ’t is juist. En ‘k vinde de laatste tijd dat ’t eten veel verbeterd is ook!

TROEZE : Natuurlijk, w'hebben nen tweede kok bij gekregen. Ene die binnen zit omdat hij zijn schuunmoeder vergeven heeft.

ROBERT : *(Terwijl hij overgaat voorbij Troeze naar rechts.)* Ah, 't is daarmee! Potverdju, hij kent er iets van, zun! *(Beziet weemoedig de gevangenis)* Zes maanden is toch rap veurbij, hein? *(met een spijtige zucht)* Ja, 'k zal nu weer rap mijn buikske kwijt zijn! Ge gelooft mij niet, hein Troeze, maar 'k zit liever in 't prison dan da'k vrij ben!

TROEZE : Toet toet! 'k Geloof u vaneige, Robert. Er is geen een familiepension waar dade gesoigneerd wordt gelijk in ons prison!

ROBERT : Jammaar en dat alleen niet, maar 'k ben eerlijk bang van weer in de maatschappij te komen! Ge zijt niet vrij van te doen en te laten wat dade wilt! Ge meugt niet schrijven, niet schilderen, niet zeggen wat dade wilt of de censure zit er op! Potverdju, ge meugt zelfs niet openlijk manifesteren veur de vrede of ze aanzien u veur moordeneirs! *(Nadenkend over voorbij Troeze naar links.)*

TROEZE : *(verwonderd)* Ge zijt gij over de communisten bezig, zeker Robert?

ROBERT : Bij neen 'k! 'k Spreek over ons democratie!

TROEZE : *(die het niet begrijpt)* Ja, 't is meugelijk, 'k weet niet. Ei ja, als agent ben 'k daar zo niet van op d'hoogte, hein! Ge meugt niet vergeten da'k meer IN 't prison zit dan da'k er buiten ben.

ROBERT : *(berustend)* Enfin. *(drukt Troeze de hand)* Tot ziens Troeze.

TROEZE : *(beteuterd)* Gade al door, Robert?

ROBERT : Ei, 'k moet wel Troeze! Als ge het aan mij vraagt: ik zou liever hier blijven, zun! Maar ei ja, 't prison is geen duivenkot, hein.

TROEZE : *(Komisch met tranen in de stem)* Dat doet altijd iets als ge ne goede klant ziet voortgaan! En surtout GIJ! Gij zijt gene klant ne meer, ge zijt zelfs familie van mij geworden! *(even dromerig)* Wat peisde Robert? Hoeveel jaar kennen wij mekaar al niet!

ROBERT : Van in '47, als 'k den eerste keer in 't prison gezeten heb. 'k Was juist in 't begin van mijn carrière. *(dromerig)* 'k Zal 't nooit vergeten: mijn eerste portefeuille die 'k... euh... *(beweging van stelen)* ... gevonden had!

TROEZE : (*glunderend lachend*) En 't was tons nog een portefeuille van ne minister!

Hi hi hi hi! Zeg, g'had het veur uwen eerste keer al groots op, zun!

ROBERT : Wat wilde Troeze. In 't begin hedde nog 't heilig vuur! En waar kost 'k al beter carrière maken veur te pikken dan in 't ministerie. (*even lachend*) Hij heeft het mij altijd kwalijk genomen da'k van hem ne minister zonder portefeuille gemaakt had!

TROEZE : Is dat niet in 't zelfde jaar dade uwen bloedvriend Bertram leren kennen hebt?

ROBERT : (*weer dromerig*) Neen, dat was 't jaar nadien. We zaten samen in dezelfde cel. Hij zat binnen omdat hij het geld uit nen offerblok van 'n kerk gepikt had. En als we uit 't prison gekomen zijn hèn w'ons g'associeerd. (*fier*) 22 jaar van zuivere, echte vriendschap. Van eerlijke associatie.

TROEZE : (*Neemt Robert innig vast*) 't Is ook 't zelfde jaar da'k vriendschap mee ulder gesloten heb.

ROBERT : (*neemt hem ook innig vast*) Ja, 22 jaar van vriendschap. Dat vinde toch maar in 't prison, hein Troeze? Ne keer buiten, in de vrijheid, bestelen ze mekaar. Kleine stelen, grote stelen, maar groten stelen 't meest.

TROEZE : (*denkt aan iets*) Maar zeg Robert, waar zit Bertram? Gewoonlijk als g'in 't prison vliegt zijde toch altijd mee ulder getweeën en nu waarde deze keer maar alleen?!

ROBERT : (*treurig*) 'k Weet het. Maar Bertram begint oud te worden. (*kijkt even geheimzinnig rond*) Stelt u veure: hij zou willen beginnen werken!

TROEZE : (*ontzet*) Werken?

ROBERT : Maar ja! 'k Neem aan als g'uw brood niet meer kunt verdienen dat ge IETS moet doen... maar werken! Dat is toch 't laatste waar dade op peist!

TROEZE : (*vergoelijkend*) Jammaar allee Robert, d'ander mensen moeten toch ook werken.

ROBERT : 'k Neem het aan. Maar waarveure strijden ze tons veur meer congé? 't Is toch dat z'ook niet girre [graag] werken? Werkte gij zo girre misschien?

TROEZE : Neen, 't is daarveure da'k bij de politie gegaan ben.

2e toneel : De vorigen en Pot.

POT : *(Een lange slungel van een agent. Op voorplan rechts uit de gevangenis.)* Ah, hier zijde Troeze! Potverdeke, waar zitte gij? 'k Heb heel 't prison afgezocht.

TROEZE : 'k Moet toch de kalanten buiten laten, Pot!

POT : 'k Versta het Troeze, maar 't is al meer dan een half uure da'k achter u aan 't zoeken ben. 't Is tons niet te verwonderen dat de mensen zeggen: als ge nen agent moet hèn vinde hem niet.

TROEZE : 't Is de mensen ulder schuld ook! Als ze nen agent moeten hèn is 't altijd veur moeilijkheden! Ze vragen nooit achter nen agent als er plezier is.

POT : *(kwaad)* Ge zijt ne carrotier! *(bedenkt zich even)* *(geeft het op)* Vooruit! Heel 't politiekorps moet naar den hoofdbureau komen.

TROEZE : Heel 't politiekorps. Ik ook?

POT : *(wrevelig)* Vaneige! *(=natuurlijk)*

TROEZE : En wie gaat er 't prison bewaken?

POT : *(weer kwaad)* Waarveure zijn er cipers, peisde? Binnen een uure is er ne razzia in alle verdachte huizen van de stad. We moeten achter Marihuana gaan zoeken.

TROEZE : *(verwonderd)* Wat Marie?

POT : *(nadrukkelijk)* Mari-huana.

TROEZE : 'k Kenne dat mens niet.

ROBERT : Marihuana is 'n drogeermiddel dat tegenwoordig vele in sigaretten gerookt wordt door de jeugd.

TROEZE : Ah ja. Opium!

ROBERT : Nee neen. Opium is 'papaver somviferum', dat is niet alleen een verdovend, maar ook 'n pijnstillend middel. Maar Marihuana is 'n ander soort drogeermiddel. En hasjiesj is 'n bedwelvend genotmiddel dat getrokken wordt uit Indische hennep. En die meestal verwerkt wordt in sigaretten.

TROEZE : *(Staat in bewondering, met open mond, naar Robert te zien.)* Hoe is 't meugelijk van zoveel verstand 't hèn.

POT : *(kwaad tot Troeze)* Alee vooruit, carrotier. Haast u 'n beetje, of anders komen we nog te laat in de hoofdbureau veur diene razzia!

TROEZE : 't Is toch maar binnen 'n uure Pot.

POT : Ja, maar 'k heb al en half uur gezocht achter u in 't prison. (*Af rechts in de gevangenis.*)

TROEZE : (*Steekt de hand uit naar Robert, weer met tranen in de stem.*) Robert.

ROBERT : (*Drukt de hand, ontroerd*) Troeze.

TROEZE : (*als boven*) Ge moet mij beloven van brave te zijn, dade zo rap meugelijk weere in 't prison zit, hein?

ROBERT : (*ook met tranen*) Ge weet Troeze, aan mij zal 't niet liggen, hein!

TROEZE : (*innig de hand drukkend*) 'k Weet het Robert. 'k Heb nooit aan uw eerlijkheid getwijfeld. (*Laat hand los, bezorgd*) Enne... wat gade nu doen, Robert?

ROBERT : (*kijkt even rond*) 'k Weet niet. Wat mij verwonderd is dat mijne kameraad Bertram mij niet komen afhalen is.

TROEZE : (*met beweging van homo*) Hij zal zeker belet zijn?

ROBERT : Belet? Nee neen, er moet iets anders schillen. De laatste 14 dagen is hij mij in 't prison ne meer komen bezoeken ook.

TROEZE : (*met ingehouden plezier*) Hij is misschien toch beginnen werken?

ROBERT : (*kwaad*) Dat hij durft, 'k zeg het hem! 'k Sla hem de kop in! Werken! 'k Heb geen goeste van er nog geld aan toe te dragen, zun!

TROEZE : (*even verwonderd*) Geld aan toe dragen?

ROBERT : Ja! Van als ge begint te werken moede toch belastingen betalen aan de Staat. Dus is 't nog niet genoeg dade werkt, ge moet er nog geld bijgeven.

POT : (*terug op uit gevangenis, kwaad*) Awel waar zitte carrotier?

TROEZE : (*wrevelig*) Ja ja! 'k Ben daar Pot!

(*Pot kwaad mompelend terug af in de gevangenis.*)

3^e toneel : Robert en Troeze.

TROEZE : (*nijdig Pot nakijkend*) Terwijl dade bezig zijt Robert, kunde den diene ook de kop niet in slaan? Want hij werkt ook zo girre! Den onderkruiper!! (*Geeft dan weer treurig de hand aan Robert.*) Robert, 't spijt mij, 't is den derde keer maar nu moet 't gebeuren, zun.

ROBERT : *(ook treurig)* Alle goede dingen gebeuren in drij keren, Troeze.

TROEZE : Beloofde't mij Robert? Gade zo rap meugelijk weere komen?

ROBERT : Ja ik Troeze! Van als 'k voele da'k wat ruste nodig heb kom 'k weere.

TROEZE : En maakt dat er deze keer uwe kameraad Bertram bij is, hein? *(glunderend bij de gedachte)* Ooh! 't Zal tons weere zo gezellig zijn. Onder ons gedrijs 'n partietje kaarten. 'n Druppelke [borrel] drinken. 'n Liedje zingen.

ROBERT : Ja! Zo van die echte gezellige cocktailparty's. En ge meugt daarachter nog altijd zat zijn, er is geen ene gendarm die u in 't zakske kan doen blazen!

TROEZE : *(met een weemoedige zucht)* Enfin. *(gaat naar de gevangenis, blijft er nog staan en zegt nog even)* Enne... maakt dat het deze keer 'n beetje meer is dan 6 maanden dade krijgt, hein Robert? *(gaat in gevangenis, sluit het hek en verdwijnt.)*

ROBERT : *(ondertussen)* 'k Zal mijn best doen, Troeze!

(Korte muziekonderlijning 'Bonnie and Clyde' gebr. Mertens. Tijdens de muziekonderlijning gaat Robert tot aan de gevangenis, streelt liefdevol de tralies, slaakt dan 'n zucht van berusting en wil naar voorplan links. Op dit ogenblik.)

4^e toneel : Robert en Poele.

POELE : *(Op van voorplan links. Het is een vrouwtje van lichte zeden maar met een gouden hart, zoals men dit in 't algemeen bij die mensen vindt. Ze is steeds vrolijk. Aan voorplan links blijft ze staan, opent de armen roept verheugd)*
Robert!

ROBERT : *(Bij het zien van Poele opent hij ook de armen en roept eveneens verheugd.)*
Poele! *(Beiden lopen in elkaars armen. Na de begroeting. Steeds vrolijk.)* Wat komde gij langs hier doen, Poele?

POELE : Zeg matroos, ge peist toch niet da'k aan 't prison naar garenendes kom zoeken zeker?

ROBERT : *(vrolijk verrast)* Komde mij misschien afhalen, Poele?

POELE : ‘k Ben wel verplicht. De vuilkerre is in stakinge. *(De twee lachen en vallen weer in elkaars armen. Daarna:)*

ROBERT : Alee! ‘k Ben toch nog blij dat er ene kameraad op mij peist.

POELE : Peizen? *(dramatisch komisch over voorbij Robert naar rechts)* Matroos, mijn hoofd is gelijk nen bol wol van op u te peizen. *(dan gewoon)* Maar tons nen bol wol die uitgetrokken is van ’n gebreide kous van ene die zweetvoeten heeft!

ROBERT : *(heeft ondertussen Poele ernstig staan bezien)* Zeg koppe-langepoot, ge zijt toch niet bezig over Bertram zijnen bol wol zeker?

POELE : *(die het aanvoelt, steeds vrolijk, maar gemaakt)* Heeft hij ook zweetvoeten misschien?

ROBERT : *(Als boven, terwijl hij haar doordringend beziet)* Is ’t Bertram die u gezonden heeft veur mij te komen afhalen?

POELE : *(Ziet even z’n doordringend blik, dan)* Alee, gezonden... *(over naar links voorbij Robert, steeds ernstig)* Hij... hij heeft mij juist gevraagd, als ‘k tijd had... *(plots weer vrolijk)* En ge weet matroos, veur ulder getwees ben ‘k gelijk moeder Doka: z’had 16 kinders en ze vond nog den tijd veur nen drijling te kopen!

ROBERT : *(nu ongerust)* Er is toch niets gebeurd mee Bertram zeker?

POELE : *(lachend)* Ha! Iets gebeurd mee Bertram? Matroos, hedde gij al ’n oude casserole [=pot] weten aanbranden?

ROBERT : Neen. Maar gewoonlijk als ze niet meer kan aanbranden, begint ze te lekken. En dat is slechter.

POELE : *(nu weer ernstig)* ‘k Weet niet wat dat er schilt mee Bertram. De laatste tijd loopt hij altijd in de Wortelstraate.

ROBERT : *(verwonderd)* In de Wortelstraate? Waar dat diene club van de hippies is?

POELE : Ja! *(lachend, terwijl ze vrouwelijke beweging van een homo doet – over voorbij Robert naar rechts)* Zeg matroos, hij steekt het toch in zijn bloemkuule [hoofd] niet veur ook hippie te worden, ‘de dwazekonte’?

ROBERT : Nee neen Poele. Bertram heeft van twee dingen nooit geen verstand gehad: en dat is van schilderen en koken. *(in gedachten)* Maar ‘k gelove dat hij van

deze keer bezig is mee mij ne pater te schideren en ne kei te koken! [mij een hak te zetten, beet nemen]

POELE : *(lachend)* Ne schune pater en ne malse kei is ook niet slecht, zun matroos.

ROBERT : *(een besluit nemend)* ‘k Ga subiet naar de Wortelstraate zie. *(nijdig)* En als hij doet wat da’k peize van hem, peis ‘k da’k iets ga doen mee hem dat hij niet zal peizen van mij.

POELE : *(in haar handen wrijvend van plezier)* ‘k Ga mee. Dat moet ‘k zien. Ik ben gelijk mijn vader: mijn vader was pompier en hij heeft nooit genen brand gezien. ’t Is het enige verschil dat hij had mee mij: ik zie girre brand maar ‘k kan gene pompier worden.

ROBERT : *(als boven)* Kom tons maar mee als ge girre brand ziet. Ge gaat vonken uit zijn olhuizeke zien vliegen, peis ik!

POELE : *(ook als boven)* Vonk maar op uw gemak matroos, ‘k heb den tijd.

ROBERT : *(eventjes verrast)* Ah, hedde tijd? Moede niet... enfin, moede niet werken dan?

POELE : Neen! Nu is ’t een slecht uur veur mij. Op deze moment van den dag lopen er in de stad niets anders dan studenten en oude venten. De studenten zijn jonk maar z’hèn geen geld, en d’oude venten hèn geld maar ze zijn ’t oud.

ROBERT : Maar zeg Poele, hoe zijde gij eigenlijk in dat beroep verzeild geraakt?

POELE : *(luchtig)* Dat is mijn moeder heur schuld. z’ Heeft mij altijd gezeid: “Er zijn twee soorten mannen op de wereld: plezante mannen en triestige mannen. De plezante zijn de jonkmans en de triestige de getrouwden.” Zo, omda’k girre plezier hèn, hèn’k de plezante gezocht. Luistert, de getrouwde mannen kunnen ook wel plezant zijn, zun... maar tons mag het ulder vrouwe niet weten.

ROBERT : Enne... wat doede tons mee uw principe over de ‘liefde’?

POELE : *(overdreven vrolijk, misschien wel ’n beetje TE overdreven.)* Awel! Wat wilde nu nog meer matroos? ‘k Geef alle dagen liefde mee heel emmers. *(als voren, naar links over voorbij Robert)* Als er ene is die verdriet heeft en hij is alleene: 10 minuten bij mij op mijn kamerke en hij is zijn verdriet kwijt, hij is zijn eenzaamheid kwijt... *(droog)* ... en hij is zijn cents kwijt!

ROBERT : En... gij Poele?

POELE : (*wordt plots ernstig, beziet Robert even weemoedig, dan*) Van mij komt er niet op aan matroos. Ik ben gelijk 'n uitgestreken stijf wit borstje: zolang dat er geen plekken op zijn kan 't gedragen worden. (*dromerig voor zich*) 'k Wacht altijd tot wanneer dat de liefde ne keer veur goed zal blijven op mijn kamerke... maar tot hiertoe is ze nog niet binnen of z'is alweer buiten. Mijn kamer en mijn herte is gelijk ne sandwichbar... binnen en buiten.

LIED – Sunshine in Hamburg.

(Na zang van Poele: dans van Poele met Robert op muziekonderlijning 'Sunshine in Hamburg.' Voor de dans kan het doek eventueel opengaan zodat we reeds in het volgende tafereel zijn.)

POELE – ZANG

Binnen en buiten gaan
 't Is rap veurbij.
 Ge moet op straat niet staan,
 Juust maar binnen gaan,
 't Is zo goed bij mij, geloof mij.
 Vinde het geluk soms niet.
 Liefdesverdriet?
 Kom bij mij en 't is gedaan,
 Mee binnen te gaan.

(Bij het einde van de dans: beiden af voorplan links.)

TWEEDE TAFEREEL : In de Wortelstraat.

1^e toneel : Bertram, Poele, Robert.

(Korte muziekonderlijning 'Bonnie and Clyde'. Tijdens de muziekonderlijning komt Bertram op van 2^e plan rechts. Hij is dus van de twee vrienden de oudste. Het is een komisch type. Hij is homoseksueel. Misschien door de ouderdom heeft hij niet de vrouwelijke beweging die 'n homo tekent, in ieder geval toch niet overdreven. Het is enkel in z'n spreken dat men hoort en voelt dat hij homo is. Hij heeft een bord bij zich waarop te lezen staat: BLIND, een donkere bril, een mondharmonica en een schaalpje. Het publiek kan van dit alles niet zien wat het eigenlijk is. Tijdens de muziekonderlijning legt hij alles op het trapje in het midden. Bij het einde van de muziekonderlijning Robert op van 2^e plan links, gevolgd door Poele.)

ROBERT : *(verheugd roepend)* Bertram!

BERTRAM : *(die hen niet gezien had, slaakt 'n lichte verschrikte kreet.)* Kletse! *(Ziet dan dat het Robert is.)* Nu hedde mij doen verschieten, zun dwazekonte! *(terwijl hij naar voren midden komt, aan z'n hart voelend.)* En 'k ben al zu teer van conflexe. [teer van hart]

ROBERT : *(komt bij Bertram)* Is 't al dade kunt zeggen als g'uwe bloedvriend weere ziet?

POELE : *(Die Robert gevolgd is, doet Bertram na)* Hoort ge het niet? Hij heeft ne slag op zijn conflexe gekregen.

BERTRAM : *(tot Poele)* Houdt u maar stil, want gij zijt van de verkeerde soorte gij.

ROBERT : *(kwaad)* Potverdju, kunde mij gene goeiendag zeggen?

BERTRAM : *(kalm)* Goeiendag. *(Beziet Robert even)* Ge zijt weere vervet, dwazekonte! *(dan wrevelig)* 'k Zal 'k ik wel honger lijden zun!

ROBERT : Waarveure hedde tons over 6 maanden geweigerd van mee te gaan naar 't prison?

POELE : *(Over naar rechts voorbij Bertram en Robert, Bertram nadoend.)* Hij begint op zijn lijne te peizen, matroos.

BERTRAM : *(kwaad tot Poele)* Wat zakens hedde gij mee mijn lijne? 'k Doe toch mee mijn lichaam wat da'k ik wille, wat is dat nu!

ROBERT : Ge moet tons niet reclameren dade honger lijdt.

BERTRAM : ‘k Reclameer niet. Maar ge weet gij ze goed ofte ‘k ik dat ‘k niet meer welkom ben in ’t prison. (*Over naar links voorbij Robert;*) ’t Is daar ne cipier die... die ne piek heeft op mij, omda’k ne keer tegen hem gezeid heb: “snelke”!
[=knappe]

POELE : En ’t was ne lelijkaard.

BERTRAM : (*nijdig tot Poele*) Neen! ’t Was ook ene van de verkeerde soorte, gelijk gij!

ROBERT : Nee neen, Bertram. ’t Is iets anders. Waarveure zijde mij de laatste 14 dagen ne meer komen bezoeken? En waarveure hedde Poele naar mij gezonden en zijde niet zelve gekomen?

BERTRAM : (*wrevelig*) Kletse! ‘k Heb were de boter gefret, zun. Dat is mijne goeiendag dat. Als ge mij nu nog ne schup [=stamp] onder mijn poepke wilt geven, hè ‘k het al gehad.

ROBERT : Ge moet van uw ‘poepke’ niet beginnen. Ge zijt bezig mee iets uit te steken da’k niet mag weten. Want volgens dat Poele mij vertelde zijde de laatsten tijd hier uit de Wortelstraate niet weg te schuppen.

BERTRAM : (*nijdig tot Poele*) Babbelmuile!

POELE : (*doet hem na*) Zottekonte!

ROBERT : (*opschietend*) Wat zijde hier aan ’t doen, vraag ‘k u! Ge zijt toch niet vanzinne van nen hippie te worden, zeker?

BERTRAM : (*wrevelig*) Hippie! ’t Is nu niet omdat ‘k mij alle dagen niet wasse da’k daarveure nen hippie ben, zun!... Neen, luistert Robert, ‘k ben aan ’t peizen!

ROBERT : (*perplex*) Gij peizen?

POELE : Dat is moderne, hein! Ze beginnen tegenwoordig allemaal te peizen en hoe meer dat ze peizen, hoe dwazer dat ze worden.

ROBERT : (*steeds perplex*) Wat beginde gij nu te peizen?

BERTRAM : (*wrevelig*) ‘t Is weer niet goed.

POELE : (*komisch verwonderd*) En is ’t mee uw hoofd dade beginnen peizen zijt, Bertram?

BERTRAM : (*over voorbij Robert, nijdig tot Poele*) Ja! Duudgewuun vrouwmens!
(*slaat op z’n voorhoofd*) Met DAT hier!

ROBERT : (*Slaat op het achterwerk van Bertram*) Is ’t mee dat soms niet?

BERTRAM : (*Slaat verontwaardigd op de hand van Robert.*) Afblijven, zun! Want gij zijt ook van de verkeerde sorte, gij. (*Dan op een andere toon*) Kijk Robert, 'k ben bezig mee 'n groots plan ineen te steken. 'n Plan dat ons veel centjes gaat opbrengen.

ROBERT : (*aangenaam verrast*) Aaaaah!

BERTRAM : We gaan gene slag moeten doen en w'hèn geen een risico. (*fier tot Robert*) Wat peisde'r van dwazekonte?

ROBERT : (*verheugd*) Bertram, gij gaat naar den hemel gaan.

POELE : (*lachend*) Dat mankeren ze nog in den hemel: 'n dwazekonte van nen engel!

BERTRAM : (*gepiqueerd*) 't Is nog goed dat uw soort daar niet binnen mag. De hemel zou op ne caberdous trekken.

POELE : (*als boven*) Sinte Pieter zou dan toch tenminste zijn brood verdienen als portier.

ROBERT : Is 't daarveure dade mij niet komen afhalen zijt misschien?

BERTRAM : Ja! En 't is ook daarveure da'k u de laatste tijd niet meer komen bezoeken ben. 'k Heb alles in de puntjes willen verzorgen zodat er niets kan mislukken. (*enthousiast*) Robert, w'hèn maar ons hand uit te steken en w'hèn geld.

ROBERT : (*in verrukking*) Ah geld! 't Is rap en 't is trage.

BERTRAM : (*beteuterd*) Ja, en 't is niets en 't vult de maage!

ROBERT : Hedde honger misschien?

BERTRAM : (*als boven*) Diene mens van nevens ons deure vindt dat zijn konijnen de laatste tijd zo mager worden.

ROBERT : Freet ge zijn konijnen op misschien?

BERTRAM : Neen, 'k fret ulder wortels op.

ROBERT : (*enthousiast*) Dat is 't minste. Eten vinde overal. g'Hebt maar naar 'n grootwarenhuis te gaan. 't Eten ligt daar g'etalleerd (*beweging van stelen*) en ge hebt maar te kiezen.

BERTRAM : (*in verrukking*) Oh ja! 'k Zou zu girre ne keer wortelkes eten.

ROBERT : Weeral?

BERTRAM : Ja, maar mee nen halve meter varkenssossietjes! [worst]

ROBERT : Kom. Veur dat we aan uw plan beginnen te werken, gaan we eerst naar 'n paar grootwarenhuizen ons inkopen doen.

BERTRAM : Oh ja! *(Tot Poele terwijl hij naar fond trapje wijst)* Poele zoude 'n minuutje op mijn materiaal willen letten binst [terwijl] dat we weg zijn?

POELE : Op één conditie: dade mij 'n kiekebille meebrengr!

ROBERT : Hedde genoeg met 'n kiekebille, Poele?

POELE : Ja matroos. Als er de rest van 't kieken maar aanhangt. *(En ze gaat in de fond op het trapje zitten.)*

ROBERT : *(Neemt vreugdevol Bertram in de armen.)* En nu vooruit, op weg. We zijn Robert en Bertram, of we zijn het niet.

BERTRAM : *(glimlachend)* Gij zijt toch 'n dwazekonte gij!

LIED – Bonnie and Clyde.

(Zang van Robert en Bertram. Na de zang: dans op muziekonderlijning 'Bonnie and Clyde' van Howard.)

ROBERT : Kende gij Robert en Bertra-am.

Daar is geen verbeteren a-aan!

BERTRAM : Hèn ze gene pree,

In de portemonnee,

ROBERT : Gaan ze in de zak van hem die er hee

SAMEN : Pak maar mee, pak maar mee!

ROBERT : Maar nooit vragen wij naar ne fra-an!

Bij nen arme duts van ne man!

BERTRAM : We gaan 't pikken waar dat 't krioelt!

Bij ne rijke die het niet voelt!

ROBERT : Veur de reste vagen w'er a-aan!

SAMEN : Want dat is Robert en Bertram!

(Aldus dansend beiden af voorplan links.)

2^e toneel : Poele, Manse, Kamiel.